

Abstrakt

Práce si klade za cíl popsat programy podpory uvězněných osob a zjistit, jaký mají sociálně pedagogický potenciál pro vězně a vězeňkyně. Studie chápe programy podpory uvězněných osob jako legitimní službu napomáhající podpoře a socializaci osob ve výkonu trestu odnětí svobody a podporující jejich příznivější adaptaci na život po propuštění. Práce má teoreticko-empirický charakter. Teoretická část se zaměřuje na úlohu resocializačních programů v průběhu výkonu trestu a po propuštění, dále na úlohu vězeňské služby a organizací, které s vězeňskou službou ČR spolupracují. V empirické části je provedena analýza textového materiálu (dopisů) na základě postupů zakotvené teorie s cílem zjistit, jaká očekávání mají vězni od toho typu psychosociální podpory a jaké přínosy ve vztahu k těmto programům zmiňují. K hlavním zjištěním patří, že informanti očekávají získání informací o životě za zdmi věznice a že se dozví co nejvíce o aktuálním dění. Informanti dále poukazují na fakt, že citové vazby s rodinou a přáteli často během výkonu trestu odnětí svobody vymizí a oni hledají skrze dopisování nový kontakt. Dále bylo zjištěno, že existují jak negativní, tak pozitivní hodnocení ze strany informantů ve vztahu k programu dopisování s vězni. V závěru jsou nastíněna doporučení pro další zkvalitnění této služby.